

at Sagens Forhandling nu standses, og at Sagen vises tilbage til fornyet Overveielse af det nedsatte Udvalg.

Formanden: Et Forslag om Standning af en Sags Behandling og Sagens Henvisning til Udvalg bør fremsættes, medens man forhandler om Sagen; det vil neppe, uden at frembringe Forvirring i Sagens Gang, kunne fremsættes; medens man behandler et Forslag om at afvise Sagen eller at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen. Det forekommer mig altsaa, at det vilde yderligere forville Sagen, hvis et saadant Forslag stilledes nu, og jeg anser det for stemmende med Forretningsordenen, at Forslaget først stilles, naar det er afgjort, om vi skulde behandle Sagens Realitet, eller om vi skulde gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Bille: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Der er flere, som have begjært Ordet, men for en kort Bemærkning antager jeg at kunne give det ærede Medlem Ordet.

Bille: Jeg ønsker blot at sige et Par Ord vedrørende den Afgjorelse, som den høitærede Formand nu traf. Det maa være mig tilladt at bemærke, at efter Formandens egen Udtalelse er en Dagsorden „en mildere Form for Afvisning af en Sag“. Jeg tillader mig at formene, at for en lovgivende Magt er Afvisning af en Sag et meget reelt Spørgsmaal, og det forekommer mig derfor, at vi behandle Sagens Realitet, idet vi behandle den motiverede Dagsorden, og at sølgelig det Forslag, der altid er berettiget paa ethvert Stadium af en Sag, nemlig, at Forhandlingen standses, og at Sagen vises tilbage til et Udvalg til fornyet Prøvelse, ogsaa maa være gyldigt ved denne Leilighed. Det forekommer mig endvidere, at da det netop dreier sig om Udtrykkene og Formen for en saadan motiveret Dagsorden, er det korrekt, at Forslaget fremkommer netop paa dette Sted, og at der da vil være den bedste Leilighed for alle Parter

— baade for Flertal og for Mindretal til at sjaenke denne Sag i den nye Form; den har faaet den Overveielse, hvortil den kan trænge, saaledes at det ikke blot bliver stemmende med Forretningsordenen, men tillige stemmende med Sagens Løve og stemmende med Forsamlingens Interesse, at mit Forslag ikke vises bort nu, men modtages paa det Standpunkt, paa hvilket det er fremsat.

Formanden: Naar Sagen skulde standses nu, og den skulde henvises til et Udvalg, maatte Gjenstanden for Udvalgets Overveielse formentlig være Forslaget til en motiveret Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen. Det Udvalg, der nu blev nedsat, eller til hvilket Sagen nu blev henvist, vilde i sin Virksomhed vistnok være indskrænket til den motiverede Dagsorden, og forsaavidt det er denne Sag, der skal henvises til Udvalget, kan jeg give det ærede Medlem Ret. Sagen vil kunne henvises til Udvalget; og dette vil kunne tage Paastanden om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen under Overveielse; men Udvalget vil, saavidt jeg skjønner, neppe kunne gjenoptage selve Lovforslaget til Behandling og dertil stille Endringsforslag. Det ærede Medlem har imidlertid vel ikke stillet noget bestemt Forslag?

Bille: Jeg har tilladt mig at stille det Forslag, at Sagens Behandling standses, og at Sagen vises tilbage til Udvalget til fornyet Prøvelse, og dersom den høitærede Formand vil tillade mig at sige dette Ord til, vil jeg sige, at efter min Opfattelse maa Følgen deraf blive den, at naar Sagen da vender tilbage fra Udvalget til os, kommer den til at staa ganske paa det samme Standpunkt som nu, saaledes at vi ville have det Hele liggende for os, ikke alene den motiverede Dagsorden, men tillige de Forslag i Realiteten, som Mindretallet har stillet, tillige med alle de andre Forslag, som Udvalget maatte behage frendeles at indstille til os, ligesom jeg tror, at en Følge vil blive, at Fristen til at indlevere Endringsforslag saa at sige lever op paany. Deraf maa det være en Følge, at naar Udvalget faar Sagen til-